

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Προπατόρων) 16/12/2018

Κατά Λουκάν (ιδ' 16-24)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν· «Κάποιος ἤθελε νὰ παραθέσῃ μεγάλο δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δοῦλον του κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου νὰ πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, «Ἐλᾶτε, διότι ὅλα εἶναι πιά ἔτοιμα». Ἀλλ' ἄρχισαν διὰ μιᾶς ὅλοι νὰ δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, «Ἀγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τὸ ἰδῶ· σὲ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον». Ἄλλος εἶπε, «Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βῶδια καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω· σὲ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον». Ἄλλος εἶπε, «Ἐνυμφεύθηκα γυναῖκα καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ ἔλθω». Καὶ ἦλθε ὁ δοῦλος καὶ τὰ εἶπε αὐτὰ εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὀργίσθη ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δοῦλον του, «Ἔβγα γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς». Καὶ εἶπε ὁ δοῦλος, «Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο ποὺ διέταξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος». Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δοῦλον, «Ἔβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ μποῦν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὸ σπίτι μου. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, ποὺ εἶχαν προσκληθῆ, δὲν θὰ γευθῇ τὸ δεῖπνον μου. Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ της Κυριακής των Προπατόρων 16/12/2018

(Κολ γ' 4-11)

Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἐν Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ὅταν ὁ Χριστὸς, ἡ ζωὴ σας, φανερωθῆ, τότε καὶ εσεῖς μαζί του θα φανερωθεῖτε με δόξα. Νεκρώστε, λοιπόν, τα μέλη σας που είναι πάνω στη γη, πορνεία, ακαθαρσία, πάθος, κακή επιθυμία και την πλεονεξία, που είναι εἰδωλολατρία. Γι' αυτά ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ πάνω στους γιους τῆς ἀπειθείας. Μεταξύ των οποίων κι εσεῖς περπατήσατε κάποτε, ὅταν ζούσατε μέσα σ' αυτά. Τώρα, ὅμως, ἀποθέστε κι εσεῖς τα πάντα, ὀργή, θυμὸ, κακία, βλαστήμια, αἰσχρολογία ἀπὸ τὸ στόμα σας. Μην ψεύδεστε ὁ ἕνας στον ἄλλο, ἀφοῦ γδυθήκατε τὸν παλιὸ ἄνθρωπο μαζί με τις πράξεις του καὶ ντυθήκατε τὸ νέο, που ἀνακαινίζεται σε ἐπίγνωση κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου που τὸν δημιούργησε, ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τα πάντα καὶ σε ὅλους εἶναι ὁ Χριστός.